

[Statsministeren]

Svaret er, at det var jeg. Jeg skal ikke her komme ind på sagens enkeltheder. Det, jeg har anset og fortsat anser som afgørende, er, at der er tale om en sag, der er afsluttet og henlagt.

Ganske vist tilkendegav ligningsrådet ved sin første behandling af sagen, at der efter dets opfattelse forelå grov uagtsomhed med hensyn til to renteposteringer, men på baggrund af en henvendelse fra statsadvokaten vedtog ligningsrådet imidlertid ved sin seneste behandling af sagen, at man ikke ville fastholde anmodningen om sagens indbringelse for retten.

Herefter meddelte anklagemyndigheden hr. Hjortnæs, at der ikke ville blive foretaget videre i sagen. Der blev altså ikke rejst tiltale i sagen, og denne kunne således betragtes som endeligt afsluttet.

Hr. Hjortnæs indtog derefter, som vi alle ved, sin plads som formand for folketingets skatte- og afgiftsudvalg. Han har siden fungeret som sådan i 3 år.

På den nævnte baggrund har jeg derfor ikke haft betænkeligheder ved at udpege hr. Hjortnæs som skatte- og afgiftsminister.

Poul Schlüter (KF):

Jeg takker statsministeren for redegørelsen, men jeg synes nok, statsministerens redegørelse ganske forbigik det moment i sagen, som nu må være afgørende.

Jeg synes, statsministeren burde have anvendt sin ret til at udnævne ministre på en sådan måde, at folketinget var blevet skånet for den forespørgselsdebat, vi fører i dag, og som har rod i mange ugers offentlig debat. Ingen kan finde debatten behagelig.

Jeg vil gerne sige til statsministeren, at på ét punkt er vi ganske enige. Som skattesag er dette anliggende definitivt afsluttet. Der er ikke vedtaget nogen skattebøde, der er ikke sket nogen domfældelse i sagen. Som sagen blev afsluttet, kan den heller ikke være nogen hindring for medlemskab af folketinget.

Tilbage står så spørgsmålet, om der bør stilles særlige krav til den, der ønsker at udnævnes til skatteminister og dermed til den øverste chef for den samlede danske skatteforvaltning. Vi mener, svaret må være et klart ja. Af hensyn til respekten for skattemyndighederne og af hensyn til respekten for skatteyderne. Der stilles da også særlige krav

til alle andre, som virker i skatteadministrationen, f. eks. til medlemmer af ligningskommissioner eller til medlemmer af skatteråd. Ganske de samme krav må det være rigtigt at stille til en skatteminister.

I den pågældende sag havde alle underordnede såvel som de højeste instanser i skatteforvaltningen en entydig og ensartet bedømmelse. Den pågældende selvangivelse mente alle i skatteforvaltningen var udfærdiget på en måde, som kun kunne betegnes som grov uagtsomhed. Statskattedirektoratet indstillede grov uagtsomhed og afgørelse med bøde. Ligningsrådet indstillede enstemmigt grov uagtsomhed og afgørelse med bøder.

Senere fik sagen en enestående behandling derved, at den ikke umiddelbart var genstand for tiltalerejsning for domstolene, men sagen sendtes til udtalelse hos statsadvokaten i Viborg. Dette er ganske usædvanligt. Det er en forskelsbehandling i forhold til de tusinder af andre skattesager. Denne sag blev gjort til genstand for positiv særbehandling. Men nu må vi alle tage til efterretning, at sagen blev henlagt på grund af bevisets stilling.

Hvad står så tilbage i dag? Vi har fået en skatteminister, der ikke respekterer statskattedirektoratets og ligningsrådets afgørelser. Ligningsrådets medlemmer – den øverste instans direkte under ministeren – anser fortsat enstemmigt, at deres nye chef har begået grov uagtsomhed. Hvordan skal systemet kunne fungere, når skatteforvaltningen skal arbejde under en chef, der underkender ligningsrådets enige afgørelse og nægter at modtage den?

Retsbevidstheden på skatteområdet er i forvejen ikke for stærk. Skatteadministrationen kan bryde sammen, hvis for mange skatteydere følger skatteministerens eksempel. Det er den alvorligste bekymring, sagen giver anledning til.

Jeg skal derfor tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at udnævnelsen af skatte- og afgiftsministeren på det foreliggende grundlag er uheldig.

Tinget går derefter over til den næste sag på dagsordenen.«